Dosarul nr.2a-702/25 (2-24113248-03-2a-27052025)
Judecătoria Ungheni
Judecător R. Costru

CURTEA DE APEL NORD
DECIZIE

11 noiembrie 2025 **municipiul Bălţi**

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Elena Grumeza,
judecătorii Ivan Parii și Natalia Costaș,
grefier Olga Topada,
examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de avocatul Ion Bălănuță în interesele Nataliei Cataraga împotriva hotărârii judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2025 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Cataraga către OCN „Molinvest Group" SRL privind declararea ineficienței clauzelor contractuale,

a constatat:

Pretențiile reclamantului:

1. La data de 08 octombrie 224 reclamanta Natalia Cataraga, reprezentată de avocatul Ion Bălănuță a formulat o cerere de chemare în judecată către OCN „Molinvest Group" SRL prin care a solicitat:

✓ a constata inieficiența contractului de împrumut nr. 2301000557 din 16.06.2023 în partea pct. 2.5. din care rezultă obligația de plată a dobînzii, pct. 3.2.1. din care rezultă obligația de plată a comisioanelor și pct. 3.3.1. din care rezultă obligația de plată a penalității.

✓ încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acţiunii s-a invocat că, reclamanta Natalia Cataraga și OCN „Molinvest Group" SRL a fost încheiat contractul de împrumut nr. 2301000557 din 16.06.2023. Conform contractului reclamantul urma să restituie împrumutul acordat în mărime de 35000 lei.
3. Totodată, contractul prevede obligația de plată a dobînzii ce rezultă din pct. 2.5., obligația plată a comisioanelor ce rezultă din pct. 3.2.1. și obligația de plată a penalității în caz de întîrziere ce rezultă din pct. 3.3.1.
4. A mai reținut că, rapoartele juridice între consumatori și organizațiile de creditare nebancare ce rezultă din conracte de credit sunt reglementate inclusiv de Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărîrea CNPF nr. 20/5 din 20.05.2022 și legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

5. Mai susține că pârâtul a încălcat prevederile Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară și anume pct. 5. subpct. 8), pct. 28, pct. 29, pct. 30, pct. 31, pct. 33 din Regulamentul sus menționat.
6. Menționează reclamanta că la momentul contractării împrumutului avea un salariu în mărime medie de 8226,00 lei. Totodată, reclamanta avea un contract de credit activ încheiat cu BC „Victoriabank" SA. Conform contractului nr. 00066348 din 20.06.2022, reclamantul a obținut un credit în mărime de -148900,00 lei, pe un termen de 60 de luni, rata lunară variind între 3810,82 lei și 3817,06 lei. Astfel, la momentul contractării împrumutului, valoarea RSDV deja constituia 46,32% (3810,82/8226,00*100%). Urmare a acordării împrumutului de către pîrît, RSDV-ul reclamantei s-a mărit pînă la 73,23% ((3810,82+2213,74)/8226,00* 100%). Prin urmare, pârâtul a încălcat prevederile regulamentului, or aceasta a acordat împrumut unui consumator RSDV-ul căruia depășea 40%.
7. Reține că, odată ce creditorul a încălcat prevederile legale enunțate, or a fost încălcat nivelul maxim admis al RSDV, urmează a fi aplicate sancțiunile prevăzute de normele legale, iar instanța urmează să constate că contractul de împrumut este ineficient în partea ce prevede dreptul creditorului de a încasa și respectiv obligația debitorilor de a efectua plăți care depășesc corpul împrumutului, fiind aplicabile astfel prevederile art. 357 alin. (l)-(3) din Codul Civil al R.Moldova.
8. Respectiv, clauzele contractuale din care rezultă obligații de plată, cu excepția clauzei din care rezultă obligația de restituire a împrumutului, urmează a fi constatate ca fiind ineficiente.
9. Mai reține că, la data de 04.10.23, debitorul prin intermediul reprezentantului său, a expediat o cerere despre soluționarea amiabilă a problemei RSDV, cererea a fost recepționată de creditor la 05.10.23 însă până în prezent nu a fost dat un răspuns.
10. Totodată consideră că urmează a fi compensate cheltuielile de asistență juridică suportate de reclamantă.

Poziția instanței de fond:

11. Prin hotărârea judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2025 cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Cataraga către OCN „Molinvest Group" SRL privind declararea inieficienței clauzelor contractuale a fost respinsă.

Solicitarea apelantului:

12. Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii instanței de fond, la 07 martie 2025 reprezentantului apelantei Natalia Cataraga, avocatul Ion Bălănuță a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe.
13. Prin încheierea Curții de Apel Nord din 12 iunie 2025 nu s-a dat curs cererii de apel, s-a comunicat apelantei despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate și a bonului taxei de timbru.
14. La 10 iulie 2025 reprezentantul apelantei, avocatul Ion Bălănuță a înlăturat neajunsurile menționate în încheierea Curții de Apel Nord din 12 iunie 2025 și a depus cerere de apel motivată prin care a solicitat, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile din acțiune.

Argumentele părților:

15. În motivarea cererii de apel s-au invocat motive de fapt și de drept similare celor din cererea de chemare în judecată. Suplimentar a invocat că, la încheierea contractului de credit în litigiu, profesionistul OCN „Molinvest Group" SRL, a încălcat prevederile privind evaluarea bonităţii consumatorului Natalia Cataraga.
16. A mai reținut că, anterior încheierii contractului de credit intimatul a acționat contrar prevederilor art. 30 din Regulament, deși era obligat să obțină rapoartele de credi aferente consumatorului Natalia Cataraga, care să obțină informația necesară în vederea calculării RSDV de la toate cele patru birouri ale istoriilor de credit funcționale, astfel a obținut raportul de credit doar de la un singur birou al istoriilor de credit și a evaluat bonitatea formal doar în baza aceste informații. Astfel, este eronată concluzia instanței de fond precum că pârâtul a verificat raportul istoriei de credit pe numele reclamantei și în această situație urmează a fi puse în aplicare, sancțiunea prevăzută la pct. 42 din Regulament.
17. Reține că, odată ce a fost încălcat nivelul maxim admis al RSDV, or, creditorul nu și-a îndeplinit obligațiile rerspective de verificare a bonității sau verificarea s-a făcut în mod normal, acesta are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conforme contractului de împrumut din 16.06.2023 în mărime de 35 000 lei, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract.
18. Omisiunea de a obține din surse oficiale accesibile informația privind creditele valabile la momentul aprobării creditului, or, încălcarea prevederilor Regulamentului privind calcularea RSDV îi este imputabilă creditorului, nu consumatorului după cum a reținut instanța de fond. Faptul că, apelanta ar fi tăcut sub tăcere existența unui contract de credit activ cu Victoriabank și faptul că intimatul a obținut informații de la un singur birou al istoriilor de credit, nu-l exonerează de obligația de a solicita doar restituirea sumei inițial debursate conform contractului de împrumut acordat.
19. În plus susține că instanța de fond nu a ținut cont de calitatea de consumator al reclamantei și calitatea de profesionist al pârâtului deși avea obligația de a sesiza din oficiu constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale, respectiv a omis să facă o analiză a circumstanțelor cauzei prin prisma prevederilor art. 328, 329, 1076, Cod civil, nu a luat în considerație faptul că nu au fost negociate clauzele individual, pct. 3.2.1, pct. 2.5, pct.3.3.1, intimatul folosind aceleași tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar consumatorul avea obligația de a accepta sau refuza contractul.
20. A mai reținut că, din materialele cauzei intimatul nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negicierii clauzelor contractuale cu consumatorul Natalia Cataraga, iar simplul fapt că ultima a semnat contractul, nu servește temei sufiecient pentru a constata ca fost negociat de fapt, respectiv contractul a fost încheiat în baza unor forme standart, din care considerente reclamanta a negociat doar valoarea și obeictul juridic, însă nu condițiile acestuia.
21. Prin referința din 03 noiembrie 2025 intimatul OCN „Molinvest Group" SRL a solicitat respingerea cererii de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

22. În cadrul ședinței instanței de apel participanții la proces nu s-au prezentat, procedura de citare legală a fost respectată prin intermediul poștei terestre și poștei electronice.
23. Prin referința depusă la 03 noiembrie 2025 intimatul OCN „Molinvest Group” SRL a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.
24. Prin urmare, Colegiul Civil ținând cont de prevederile art. 379 alin.2) CPC, a dispus examinarea cauzei în celor neprezenți care au fost înșiințați în mod legal despre data și ora examinării cauzei și care au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței de apel:

25. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, temeiurile invocate în apel, examinând înscrisurile, Colegiul judiciar consideră necesar să respingă apelul din următoarele motive:
26. În conformitate cu art.362 alin.1 CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.
27. Instanţa de apel constată că Judecătoria Ungheni a pronunţat dispozitivul hotărârii la 17 februarie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 07 martie 2025, prin urmare în termenul legal.
28. În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
29. În conformitate cu art. 239 CPC al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.
30. Articolul 241 alin. 5) CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.
31. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.
32. Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.
33. Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) CPC, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.
34. În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care

confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

35. Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
36. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.
37. În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
38. În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.
39. Conform art. 373 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.
40. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și

cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

41. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinîndu-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare *(Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).*
42. Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
43. Conform prevederilor art.9 alin.1) şi alin. 2), lit. a) Codul civil*,* Drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.
44. Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.
45. Potrivit art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.
46. Potrivit art. 776 Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.
47. Art. 858 Codul civil prevede că, (1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
48. Conform prevederilor art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
49. Conform art.1247 alin. (1) Codul civil RM, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.
50. Probatoriul cauzei se atestă că, la data de 16 iunie 2023 între Natalia Cataraga și OCN „Molinvest Group" SRL, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 2301000557, având ca obiect împrumutul în sumă de 35 000 lei (f.d.8-10).
51. Reieșind din conținutul contractului de împrumut, împrumutul indicat mai sus a fost acordat în următoarele condiții esențiale: termenul de rambursare 24 luni, începând cu 16 iunie 2023 până la 20 iunie 2025.
52. Conform pct.2.1 al contractului de împrumut nr. 2301000557 din 16 iunie 2023 creditorul se obligă să acorde debitorului împrumut, iar debitorul se obligă să achite

creditorului dobânda și alte plăți aferente în condițiile stabilite. Potrivit pct.2.5 dobânda aferentă împrumutului este flotantă, cu rata inițială de 19% anual.

53. Conform pct.3.2.1 din contract, debitorul este obligat să achite creditorului taxa aferentă de administrare în mărime de 1% lunar calculat la suma împrumutului conform graficului de achitare. Debitorul achită un comision în mărime de 1% din soldul împrumutului în cazul achitării anticipate a împrumutului, comisionul se va achita doar în cazul în care nu au fost achitate alte comisioane sau penalități cu excepția dobânzii sau a taxei eferente de administrare în conformitate cu legislația în vigoare.
54. Iar conform pct.3.3.1 din contractul nominalizat, în cazul neachitării plății lunare în termenul stabilit, sumele respective se vor supune unei penalități în mărime de 0,15 la sută din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere a plății, începând cu data următoare termenului plății lunare și până la data efectuării efective a plății (inclusiv).
55. Astfel, reclamanta invocând faptul că, intimatul OCN „Molinvest Group" SRL nu a respectat la încheierea contractului de împrumut nr. 2301000557 din 16 iunie 2023 indicatorul RSDV (raportul dintre serviciul datoriei și venituri) din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărîrea CNPF nr. 20/5 din 20 mai 2022, a înaintat prezenta acțiune în judecată prin care a solicitat constarea inieficienței contractului de împrumut nr. 2301000557 din 16.06.2023 în partea pct. 2.5. din care rezultă obligația de plată a dobînzii, pct. 3.2.1. din care rezultă obligația de plată a comisioanelor și pct. 3.3.1. din care rezultă obligația de plată a penalității.
56. Potrivit art. 357 alin. (1) din Codul civil, care oferă în fond o definire a actului juridic ineficient, „Dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient".
57. Potrivit art.3 din Legea nr.202/12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori bonitatea consumatorului – capacitatea consumatorului de a restitui, la scadenţă, creditul conform contractului de credit, inclusiv dobînda şi costurile aferente.
58. Art. 9, alin.1) din Legea nr.202/12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori stipulează că, în scopul evaluării bonităţii consumatorilor, creditorii utilizează sistemele de evidenţă şi, după caz, birourile istoriilor de credit.
59. Potrivit pct. 5, subpunctul 8) al Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărîrea CNPF nr. 20/5 din 20.05.2022 raportul dintre serviciul datoriei și venituri (în continuare – RSDV) este raportul dintre serviciul datoriei și venitul mediu al consumatorului, exprimat în procente, astfel cum este reglementat la capitolul V.
60. Conform Regulamentului menționat supra, pct. 28. Indicatorul RSDV se aplică tuturor creditelor acordate consumatorilor, care intră în domeniul de reglementare al prezentului Regulament, iar potrivit pct. 29 al Regulamentului, înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către consumator, creditorul va verifica, din sursele oficiale accesibile, informația privind veniturile confirmate ale consumatorului și

informația privind costul deservirii tuturor creditelor/ împrumuturilor valabile la momentul aprobării creditului.

61. Potrivit pct. 30 al Regulamentului, Creditorul este obligat să obțină rapoartele de credit aferente consumatorului respectiv, care să conțină informația necesară în vederea calculării RSDV, de la toate birourile istoriilor de credit funcționale, inclusiv prin intermediul schimbului de informații între acestea. Creditorul nu poartă răspundere de calitatea datelor oferite de birourile istoriilor de credit, iar pct.31 al Regulamentului prevede că, RSDV nu trebuie să depășească 40 la sută, cu excepția cazurilor specificate la pct. 36-38.
62. Materialele cauzei atestă că, la momentul încheierii contractului de împrumut nr. 2301000557, apelanta Natalia Cataraga a depus cererea de acordare a împrumutului, în care ultima a indicat un salariu în mărime de 9 200 lei și totodată a menționat existența a două credite active anterior contractate la „Easy Credit” și „Credit 365” (f.d.36).
63. Concomitent Colegiul precizează că, la solicitarea creditului, intimatul OCN „Molinvest Group” SRL a efectuat verificarea raportului de istorie de credit al apelantei Natalia Cataraga.
64. Potrivit Raportului istoriei de credit nr. 9757476 din 16 iunie 2023, Natalia Cataraga dispune de 3 angajamente active: contract nr. 309664 în sumă de 13 532, 77 lei cu termen de achitare 21.04.2024; contract nr. 2201000949 în sumă de 3 536, 22 lei cu termen de achitare 20.09.2023 și contract nr. 2101000836 în sumă de 24 635. 39 lei cu termen de achitare 19.06.2024 (f.d.48-58).
65. Astfel, OCN „Molinvest Group” SRL reieșind din Raportul nominalizat și având cunoștință de cauză privind stingerea angajamentelor/obligațiilor parțiale cu referire creditele/angajamentele active și anume efectuărea plăților în favoarea "Credite 365" în sumă de 12 748, 01 lei şi sumei de 9 695, 06 lei în favoarea "Credite 365", a luat în calcul la stabilirea valorii RSDV doar angajamentele active.
66. De altfel Colegiul atestă că, Raportului istoriei de credit nominalizat nu conține careva date privind creditul contractat de către Natalia Cataraga cu BC ”VictoriaBank” S.A, iar despre existența creditului contractat cu BC ”VictoriaBank” S.A., apelanta Natalia Cataraga nu a indicat în cererea sa privind acordarea împrumutului.
67. În concluzie, Colegiul atestă că OCN „Molinvest Group” SRL a acționat în conformitate cu prevederile legale, obținând raportul de istorie de credit și realizând analiza pe baza datelor disponibile și declarate de nemijlocit de către Natalia Cataraga.
68. Drept urmare, la caz nu pot fi reținute alegațiile apelantei privind nerespectarea de către OCN „Molinvest Group” SRL a indicatorului RSDV prin neluarea în calcul a creditului contractat de la BC ”VictoriaBank” S.A, or, evaluarea bonității s-a făcut pe baza datelor disponibile și declarate nemijlocit de apelanta Natalia Cataraga, iar intimatul doar a utilizat în mod rezonabil Raportul, precum și informațiile prezentate de Natalia Cataraga referitoare la venituri, credite active și alte elemente relevante pentru acordarea împrumutului.

69. Ce ține de argumentul apelantei precum că OCN „Molinvest Group” SRL a acționat contrar pct.30 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, pretizând că OCN „Molinvest Group” SRL urma să obțină rapoarte de credit de la toate cele patru birouri ale istoriilor de credit funcționale, Colegiul civil nu le va reține reieșin din următoarele.
70. Conform prevederilor art.13 alin.2) din Legea nr.122/29.05.2008 privind birourile istoriilor de credit**,** Biroul istoriilor de credit este obligat să prezinte raportul de credit oricărui utilizator al istoriilor de credit în baza contractului de prestare a serviciilor informaţionale încheiat cu acesta, cu condiţia existenţei temeiului legal pentru solicitarea şi obţinerea raportului de credit. În scopul oferirii unei informaţii complete referitoare la istoria de credit, birourile istoriilor de credit sunt obligate să efectueze schimb de informaţii referitoare la istoriile de credit (rapoartele de credit) cu alte birouri ale istoriilor de credit în modul stabilit de prezenta lege şi actele normative ale autorităţii de supraveghere.
71. Iar potrivit prevederilor art. 4 lit.g) din Legea reținută supra, Formarea istoriilor de credit, păstrarea, utilizarea, prelucrarea, transmiterea şi distrugerea informaţiilor din istoriile de credit se efectuează cu respectarea reciprocității la furnizarea/primirea informaţiei către/de la biroul istoriilor de credit, care presupune posibilitatea recepţionării informaţiei de la biroul istoriilor de credit doar cu condiţia furnizării informaţiilor ce constituie istorie de credit.
72. Astfel, cererea înaintată către un singur birou asigură accesul implicit la informațiile dorite, prin partajarea acestora între toate birourile implicate, respectiv adresarea către un singur birou este suficientă, deoarece acesta are obligația de a partaja automat informațiile cu celelalte birouri din sistem, garantând accesul complet și rapid la datele solicitate.
73. Mai mult ca atât, conform pct.30 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărîrea CNPF nr. 20/5 din 20.05.2022,…*Creditorul nu poartă răspundere de calitatea datelor oferite de birourile istoriilor de credit.*
74. În speță, anume Natalia Cataraga la momentul contractării creditului a ascuns în esență faptul că ar deține un credit activ la instituția financiară BC „VictoriaBank" S.A., iar OCN „Molinvest Group” SRL și-a executat obligația de creditare responsabilă prin solicitarea de informații de la biroul istoriilor de creditare, informații din care nu rezultă că acesta ar fi avut un oricare angajament financiar în suma și condițiile invocate de Natalia Cataraga.
75. Astfel, apelanta Natalia Cataraga nu a demonstrat intenția de rea-credință din partea creditorului OCN „Molinvest Group” SRL, iar creditorul a acționat în limitele informațiilor disponibile și declarate de consumator. Deci, nu se poate aplica sancțiunea decăderii creditorului din dreptul de a percepe dobânzi, comisioane sau alte plăți, iar responsabilitatea pentru omisiune nu poate fi invocată pentru sancționarea creditorului.
76. Subsecvent, Colegiul denotă că potrivit art. 11 Cod civil, (1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate,

deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe *ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament*.

77. Asfel, articolul citat este o aplicație fundamentală a bunei-credințe, care interzice unei persoane să își schimbe poziția juridică în mod arbitrar dacă această schimbare îi cauzează un prejudiciu celeilalte părți, care a avut încredere în situația creată inițial.
78. Totodată, conform art. 14 Cod civil, (1) Nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvîrșit-o sau la care a participat. (2) Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.
79. Colegiul consideră că în speță, debitorul de fapt încearcă să invoce propria culpă (omisiunea de a declara datoriile) pentru a obține un avantaj (anularea costurilor creditului).
80. Din conținutul normei precitate, rezultă cert că nimeni nu poate invoca propria culpă pentru a obține protecția unui drept. Astfel, Colegiul conchide cert și tranșant că deoarece debitorul/apelant nu a informat creditorul/intimat despre existența unui credit activ contractat de la BC „Victoriabank" SA, fapt solicitat expres de către creditor la momentul acordării creditului în dispută, apelantul evident nu poate folosi argumentul privind încălcarea de către creditor a normelor privind RDVS.
81. Invocarea ineficienței clauzelor în acest context poate fi considerată un abuz de drept, deoarece scopul normelor privind RDVS este protecția consumatorului de bună-credință și nu oferirea unui mecanism de eschivare de la plată pentru cei care au oferit date false, eronate sau incomplete.
82. Cu titlu secund, referitor la alegațiile apelantei reținute în cererea de apel precum că, instanța de fond avea obligația din oficiu să constate caracterul abuziv și respectiv nulitatea absolută a clauzelor înserate în contractul de împrumut nr. 2301000557 din 16.06.2023, deoarece consumatorul nu a negociat condițiile contractuale înserate în contract și anume pct. 2.5, pct. 3.2.1 și pct. 3.3.1, Colegiul civil le va da o apreciere critică.
83. Or, înantând prezenta a cțiune în judecată, reclamanta Natalia Cataraga nu a invocat nulitatea absolută a clauzelor contractuale, ci doar ineficiența acestora.
84. În fapt, ineficiența și nulitatea sunt instituții juridice distincte, fiind temeiuri de drept diferite, astfel ineficienţa nu poate fi egalată nici cu nulitatea absolută și nici cu cea relativă.
85. Astfel, la examinarea cauzei în fond, prima instanță a inițiat controlul judecătoresc strict sub aspectul ineficienței clauzelor contractuale și nu asupra nulității absolute a acestora, iar extinderea controlului judiciar asupra nulității absolute, fără ca aceasta să fi fost invocată de către reclamantă în cererea de chemare în judecată, ar putea încălca principiile unui proces echitabil, în special principiul predictibilității și al respectării limitelor solicitărilor formulate de reclamantă.

86. Prin urmare, în cazul în care reclamanta/apelanta nu a invocat careva temei de fapt și de drept, sau careva argumente plauzibile care ar servi temei de declarare a ineficienței clauzelor contractuale, Colegiul civil reține că instanța de fond just a respins pretenția dată.
87. Totodată, în sensul prevederile art. 94 alin. (1) CPC, Colegiul civil reține că, odată ce acțiunea civilă înaintată de reclamantă fost respinsă, Colegiul civil reține că instanța de fond just a respins și cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată.
88. Colegiul civil remarcă faptul că, în motivarea cererii de apel apelanta/reprezentantul a indicat motive de fapt și de drept identice cu cele invocate la examinarea acțiunii în instanța de fond, care au fost deja supuse analizei.
89. Urmare celor relatate mai sus, Colegiul conchide că apelanta nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță, iar în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Colegiul conchide că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 din Codul de procedură civilă.
90. Reieşind din cele expuse, instanța de apel, ajunge la concluzia că apelul trebuie să fie respins, iar hotărârea primei instanţe - menţinută.
91. În temeiul art. 385 lit. „a” CPC al RM, Colegiul civil

Decide:

Respinge cererea de apel declarată de avocatul Ion Bălănuță în interesele Nataliei Cataraga.

Menține hotărârea judecătoriei Ungheni din 17 februarie 2025 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Cataraga către OCN „Molinvest Group” SRL privind declararea ineficienței clauzelor contractuale, fără modificări.

Decizia este definitivă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**